

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire
en Aruba per drie maanden fl. 2,— met
vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentie van 1 tot 7 regels
fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,075.

BUREAU VAN DIT BLAD

PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA :

P. JOLY & J. MARTIN.

66. RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres
luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan for Curaçao, Bonaire i Aru-
ba fl. 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada
regel mas fl. 0,075.

IN MEMORIAM

In den avond van den 22 Augustus laatstleden, ontsliep in de hoogste kalmte, tijdig door de HH. Sacramenten der stervenden versterkt, de Zeer Eerwaarde Heer, Pastoor **J. C. Schermer** in den eerbiedwaardigen ouderdom van bijna 80 jaren.

In hem verloor de Roomsche Katholieke Geestelijkheid van Curaçao een harer edelste en waardigste leden; vele katholieken, vooral arme, een vader, die hun een liefderijk hart opende; menig-een, die buiten de katholieke Kerk stond een achtingswaardige, hartelijke vriend, die men gaarne in zijn midden zag; allen, eindelijk, een voorbeeld van hooge deugd en smetteloos reinen levenswandel.

In de volgende regelen zij de beminzenswaardige priester herdacht.

Joannes Cyprianus Schermer werd den 2 October 1815 te Wormerveer in Noord-Holland geboren. Zijn opvoeding en verdere leiding ontving hij in het ouderlijk huis en verder op de vermaardste scholen in het binnen- en buitenland. Den priesterstand tot levenstaat gekozen hebbende, maakte hij de daartoe voorbereidende studiën in Nederland, doch vertrok reeds voor zijn doel bereikt te hebben naar onze Kolonie, waar hij den 22 Januari 1844 landde, zijn studie voortzette en den 1 Juni daaraanvolgenden door Monseigneur M. Nieuwindt priester werd gewijd. Als secretaris van den Bisschop, als pastoor op Aruba, daarna in de Sint-Annakerk te Otrobanda en later te Barber blonken zijn hooge gaven zoo schitterend uit, dat hij bij het vertrek naar Nederland van Mgr. Kistemaker, in 1864 benoemd werd tot Administrator der Missie, welke waardigheid hij tot in Juli 1870 bleef bekleeden. Toen meende hij, na dertig jaren voor het heil veranderen te hebben gewerkt, voor zijn eigen ziel te moeten gaan arbeiden — een arbeid, waaraan slechts de dood een einde heeft gemaakt.

Dor is de opsomming dezer levensfasen, maar welk een schat

van verheven poëzie omsluiten zij! Wat straalt er een warme gloed van dat volle, rijke leven uit, waarin het hart zich met welbehagen koestert; dat men zoo gaarne méeleeft! Welk een frischheid ligt er over de jeugd van dien beminnden ontslapen priester; wat blijde glans over dat rijk opbloeiende, krachtige leven, verhoogd door die onbesmette reinheid, die deugd alleen schenken kan!

Zijn jeugd! — Hoe staalde hij zijn spieren in lustigen arbeid en legde hij de hechte grondslagen voor dat trotsche gebouw van mannelijke kracht, door zorgen noch jaren gebroken! Daar voor hem lag de zee, die hij in haar kalmte bewonderde, in haar woestheid niet ontweek; die zulke een diepen indruk plette in zijn geest van wat haar doorkruist en bezielt, dat hij er nimmer uitgewischt werd.

Maar de heldere geest in dat krachtvolle lichaam deed zijn behoeften gelden. Ook hier werd het beste, het reinste gekozen; en het gymnasium te Katwijk en later de universiteit van Freiburg boden hem dit in ruime mate. Met wat levenslust zien wij den krachtvollen jongeling hier, na volbrachten arbeid, de Zwitsersche bergen bestijgen, onvermoeid, vóór allen de hoogste punten bezetten — om straks bij ramp en onheil weder een der eersten te zijn, die de geteisterde dalbewoners ter hulp snelde.

Hij gevoelde zich echter tot hooger geroepen en al wat de wereld hem bieden kon vaarwel zeggende, liet hij zich inschrijven als student voor de godgeleerdheid in het seminarie te Warmond. — De beperkte kring, waarin hij nu echter wel dra als priester zou te arbeiden hebben, hadde voorzeker de grootste opofferingen van hem gevraagd, indien God niet, nog vóór hij die heilige wijding ontving, Mgr. Nieuwindt op zijn weg had gevoerd, met wien hij volgaarne den 1 December 1843 naar Curaçao vertrok, alwaar hij vijf maanden na zijn aankomst uit de handen van Zijn Doorl. Hoogwaardigheid de heilige priesterwijding ontving.

Nu begon dat leven vol mannelijke kracht, sterk door de levenswijsheden jaren lang vergaard, verhoogd door de edelste deugden, die het schoonste sieraad zijn van den priester. Hoe werd sinds dien dag het beeld in hem uitgedrukt van den rechtvaardige, die de wijsheid overweegt, en daarnaar oordeelt,

en in wiens hart de wet Gods is. De overweging van die wijsheid der kinderen Gods wees hem den weg aan, die hij te bewandelen had in zoovele moeite-en zorgvolle omstandigheden, waarin de waardigheden, die hij langzamerhand doorliep, hem plaatsten.

Dat rijpe, onbevungen oordeel, door de ondervinding geleid, door de genade van zijn verheven ambt verhelderd, deed hem naar waarde schatten al wat hem omringde en invloed had op zijn arbeid voor wat aan zijn zorgen was toevertrouwd.

Die wet Gods in zijn hart, de spiegel voor al zijn handelingen, was hem het richtsnoer, waarlangs alles geleid werd tot eer en bloei der Kerk, wier echte zoon hij was; tot voortgang ook in eigen volmaaktheid en priesterlijke deugden.

Hoe blonken die deugden glansrijk uit, waar hij als herder zijn kudde bestuurde! Hoe wist hij allen harten te winnen door zijn zachtmoedigheid, zijn hartelijkheid, zijn vriendelijk woord voor ieder! Hoe klopte zijn vaderhart vooral voor iederen arme en verlatene! Hoe dwongen zij eerbied af en achting aan allen, die buiten de Kerk stonden! Onder hen, die hem de laatste eer kwamen bewijzen in zijn dood, hebben wij mannen ontmoet, wier vaderen, ofschoon van godsdienst verschillend, den nederigen priester hoog vercerden en die achting op hunne zonen hebben overgedragen.

De nederige priester! Ja, dat was en bleef hij ondanks de waardigheden, waartoe hij verheven werd! Die nederigheid was het ook, welke hem den bisschopstaf deed afwijzen, die hem om zijn wijze voorzichtigheid en uitblinkende deugden werd aangeboden! — Wel-aan, te hooger zal de glorie zijn, waarmede Hij hem kroont, die de nederigen verheft.

Reiner, glansrijker, niet voor de oogen der wereld maar voor God en zijn heiligen, wordt zijn priester-glorie in de laatste jaren zijns levens. Hij trok zich terug uit het leven vol arbeid voor het heil der hem toevertrouwden; hij wilde zijn eigen ziel hooger voeren op het pad der volmaaktheid; de rust der beschouwing trad in.

Wie ziet nog den grijzen, eerbiedwaardigen priester niet, jaren lang, iederen morgen en iederen avond, immer op dezelfde uren aanbeddend neergeknielt voor he-

altaar, smeekende voor zich zelve, smeekende ook voor het volk Gods? In die uren van eenzaamheid, wanneer geen geloovige den drempel der kerk overschreed, en het licht van de godslamp slechts het eenig teeken was van Gods verblijven met de menschen, dan trad die priester binnen, om in lang verwijlen het gezelschap te genieten van den Meester, dien hij beminde; wiens stem hij duidelijker en duidelijker meende te hooren; die hem riep, die hem wenkte tot zich te komen.

Aantrekkelijk, stichtend, gods-vruchtwekkend beeld: die grijze priester op zijn bidbank voor het heilig Sacrament neergeknielt! Daar bereidde hij zijn ziel voor tot het uur, dat de banden van het lichaam zou slaken, om haar over te voeren naar het vreugdevol oord, waar God zijn zaligen vertroost en kroont.

Eindelijk sloeg dat uur. Het droevig lijden, die bange strijd, die dat laatste oogenblik voorafgaat, heeft God hem verzacht, heeft God hem bekort. Rustig en kalm, als dat leven was heengevloten, was ook zijn dood. En al treft die allen, die in hem een vader, een weldoener, een vriend, een voorbeeld verliezen, toch vervult zich ons hart met vreugde, wijl God, die rijkelijke vergeldt, zijn getrouwen dienaar de kroon der onsterfelijkheid reeds zal geschonken hebben!

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

Donderdag avond 11. had de ter aarde bestelling plaats van de overblijfselen der Hoogwaardigen Heer J. C. Schermer.

De meeste deelneming sprak uit de overtalrijke schare onzer voornaamste ingezetenen, die met den H. E. Gestr. Heer Gouverneur H. Barge, vergezeld van zijn adjudant, het lijk grafwaarts volgden.

Aanstaanden Dinsdag ten 7 uur zal in de St. Annakerk aan de Overzijde de pontificale uitvaart tot zielerust van den overleden priester plaats hebben en den volgende dag een solemnele rouwdienst.

Ter gelegenheid der prijsuitdeeling voor de leerlingen van het "Colegio Baralt" onder directie van den heer P. Sederstromg alhier, werd met medewerking van verschillende dames en heeren 11. Maandag een Soirée gegeven, die door een talrijk publiek werd bezocht.

Heden vierden de Eerw. Fraters der Congregatie van O. L. V. van Barmhartigheid te San-Fuego alhier het gouden jubilé van de instelling hunner Congregatie.

Waardig werd deze feestdag geopend met een stille H. Mis, die door Z. D. H. Mgr. H. A. M. Joosten werd gecelebreerd, waarna een tweede, gezongen werd opgedragen, tot dankzegging aan God in deze halve eeuw over die Congregatie uitgestort.

Een heerlijke jubelhymne vertolkte daarna de vreugde, die het hart der Eerw. Fraters op dezen dag terecht vervult.

Mgr. Joosten bood hen daarop Zijn hartelijke gelukwensen aan en bad hun een voortdurende bloei toe der Congregatie en de inrichtingen aan hunne zorgen toevertrouwd zoowel in Nederland als in onze kolonie.

Bij deze gelukwensch sluit zich de Redactie van den "Amigoe di Curaçao" gaarne aan.

Hoogst aangenaam is het ons te melden, dat de heer J. B. Gorsira, van Curaçao, te Leiden is gepromoveerd tot doctor in de rechtsgeleerdheid met het academisch proefschrift: "Toelating en uitzetting van vreemdelingen".

De geachte familie zij onze hartelijke gelukwensen aangeboden.

Bij koninklijk besluit dd. 6 Juli 11. No. 14 is de Heer F. J. Olivier, Ad. ministrateur van Financiën alhier benoemd tot lid van den Raad van Bestuur in de kolonie Curaçao.

Bij Gouvernements beschikking dd. 22 Augustus 1894 is, met ingang van den 1n. September 1894, benoemd:

- a. tot brievenbesteller de hulpbrievenbesteller R. A. Fidanque, en
- b. tot hulpbrievenbesteller de persoon van Johannes Fundador Marcha, zich noemende John Dania.

Bij de op 18 Juli 11. gehouden verkiezing zijn de heeren D. C. van Romondt, C. Mussenden en S. A. Simons herkozen tot landraden respectievelijk op de eilanden St. Martin N. G., St. Eustatius en Saba.

Het pakketvaartuig Gouverneur van Heerd zal in stede van Vrijdag den 31n., Donderdag den 30n. dezer van hier naar Bonaire vertrekken.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

E. J. Henriquez, Josefa Ines Levis, Nina Useo, Justina Maduro, C. H. Pietersz Jr., Abigail Delvalle, D. Senecol, Jose M. Garcia, Salomé, D. L. de Maduro, E. Basch & Co. Penha Henriquez & Co, P. J. Verhelst.

Aangeteekende stukken geadresseerd aan: B. Laverberg, Morris E. Curiel 3.

Niet ter verzending vatbaar: drukwerken geadresseerd aan: A. H. Senior, Coro; Elias Curiel, Coro; C. F. Reçao, Coro; Maurits Brandao, Coro; F. Lobo e S. Monsanto.

PROGRAMMA

VAN HET

VUURWERK,

AF TESTEKEN OP DEN VERJAARDAG VAN

H. M. DE KONINGIN,

Op den 31n. Augustus 1894,
DES AVONDS TE 8½ URE.

- 1e. Aanvangssignaal: 3 kanonslagen
- 2e. 1 Staande zon, 7 brillantlichten en 2 parelwaaiers.
- 3e. 1 Waaiercascade.
- 2 Lichtcascaden.

- 4e. 1 Keizerzon met lichtgarnituur.
- 5e. 1 Waaierpalm.
- 2 Horizontaalzonnen met lichtkogels.
- 6e. Reuzenfontein.
- 7e. Dubbelrad met blauwvuur.
- 8e. Horizontaalzon met brillantfontein en parelregen.
- 9e. Transparantzon met dubbel lichtkrans.
- 10e. Lichtkogelbombardement.
- 1 Pot à feu met kikkers.
- 11e. Rakettenbouquet (chevalet).
- 12e. Dubbele windmolen.
- 13e. Caprice met 9 branders.
- 14e. Slagvormigdraaiende, dubbele windmolen met bonte fakkels.
- 15e. Girandole (rakettenbouquet van 60 raketten).
- 16e. Tableau: "Koningin Wilhelmina" met een slotsignaal van 3 kanonslagen.

Namens de Commissie.

De President,
F. AGTERBERG.

De Secretaris,
I. VAN LIER Ez.

BUITENLAND

Italië. — De Senaat heeft bij geheime stemming met 149 tegen 51 stemmen het wetsontwerp over de financiële maatregelen, goedgekeurd door de Kamer, aangenomen.

— Te Cagliari is voor het gebouw, waar het militaire gerechtshof zijne zittingen houdt, een bus gevonden, gevuld met kruit en andere ontplofbare stoffen en voorzien van eene brandende lont, welke nog bijtijds werd gedoofd.

— Het hof voor strafzaken heeft den anarchist Lega, die den aanslag op het leven van Crispi gepleegd heeft veroordeeld tot 20 jaren gevangenisstraf.

— Krachtens de nieuwe anarchistenvet zijn reeds meer dan 500 anarchistinnen in hechtenis genomen, en hebben ongeveer 1000 zich door vlucht aan een dreigende gevangenisstraf onttrokken.

— Italië heeft Duitschland weer eens een plezier gedaan. Men weet, dat voor eenige weken de Pruisische regering eenen Deenschen troep tooneelspelers verbood voorstellingen in Sleeswijk-Holstein te komen geven, en dat de Deensche pers daarover zeer vinnige artikelen tegen Duitschland schreef. Een der scherpste stukken, verschenen in een Koppenhaagisch dagblad, was afkomstig van zekeren heer Broberg. Deze nam tevens de betrekking waar van Italiaansch consul. Hij is thans door den heer Crispi van dat ambt ontheven.

Dat zal den Italiaanschen irredentisten niet naar den zin zijn.

Frankrijk. — De Temps heeft weer 3 nieuwe lijsten van inschrijving voor de nagedachtenis van Carnot openbaar gemaakt. Het blad heeft tot nu toe een som van 36,500 fr. ontvangen. Eene nieuwe lijst van Journal des Débats wijst een cijfer aan van 2400 fr. Bij den Figaro zijn tot nu toe ruim 7000 fr. ingekomen.

— Verschillende Fransche bladen hadden gemeld, dat de nieuwe president der Fransche Republiek vrijmetselaar was. De heer Casimir Périer heeft echter zelf die bewering meermalen tegengesproken en de Soleil kan thans verzekeren, dat ook geen enkel lid van het civiele en militaire Huis van den president tot de maoonnerie behoort.

— Een zeer rijke Engelschman, die voor eenigen tijd te Dyon verbleef, heeft 50.000 frs. geboden voor het rijtuig, waarin de ongelukkige president Carnot vermoord werd. Het gemeentebestuur van Lyon heeft echter geweigerd, daar dit voortaan historisch rijtuig voor het Lyonsch museum bestemd is.

— In den nacht van Donderdag op Vrijdag is te Parijs een anarchistisch manifest aangeplakt, waarin, naar aanleiding van het aanhangig ontwerp, met het volgende gedreigd wordt: Wij zullen in het wilde toeslaan, wij zullen handelen als wilde dieren. Bourgeois! Vergif, dolk, dynamiet, brand zullen u wachten. Worden onze vlugschriften, onze bladen in beslag genomen, onze ver-

gaderplaatsen gesloten en alzoo de propaganda door het woord ons belet, wij zullen spreken met ons gebaar, enz. Het stuk droeg tot opschrift: „Stad Parijs. Gemeenteraad. Besluit van 20 Juli 1894." Vandaar dat de aanplakkers niet gemoeid werden.

— De anarchisten hebben de volgende list bedacht om Frankrijk propaganda te kunnen maken. Hun geschriften per post verzonden, zouden terstond in beslag worden genomen. Daarom hebben zij te Londen brochuurtjes laten drukken, slechts enkele bladzijden dik, waarvan de eerste bladzijde aldus luidt: „Nieuwe vereeniging der vrouwen van Frankrijk. Presidente: mevr. Casimir-Périer, Eere-presidente: mevr. Carnot." en onderaan: „Drukkerij van de Figaro, Parijs." Wanneer men die bladzijde omslaat, dan vindt men een heftig manifest aan de „kameraden," een aansporing tot revolutie en aan het slot een oproeping tot moord op de journalisten. Die de sociale beweging belasteren.

— De Patrie meldt, dat Cornelius Herz zal verschijnen op de zitting der correctionele rechtbank van 27 dezer.

— Meunier, de pleger van den aanslag op het restaurant Véry, is de eerste anarchist, die niet terdoodveroordeeld is wegens eenen dynamiet-aanslag, welke menschenlevens gekost heeft. Meunier, dien men eerst niet vinden kon, is onlangs te Londen gesnapt en door de Engelsche regering uitgeleverd.

27 Juli deed het gerechtshof te Parijs tegen hem uitspraak. Er waren 32 getuigen opgeroepen, onder wie de weduwe Véry en de kellner Lherot. Verschillende getuigen verklaarden Meunier niet te herkennen, daar hij in den laatsten, tijd zijn baard had laten staan. De president van het hof schorste even de zitting en liet een barbier komen om Meunier te scheren; zonder den baard werd hij toen direct door de getuigen herkend.

Hoewel Meunier brutaalweg alles loochende, werd hij schuldig bevonden. Maar de jury nam verzachtende omstandigheden voor hem aan, en het hof kon hem dus niet terdood veroordeelen, maar moest levenslangen dwangarbeid tegen hem uitspreken.

Men ziet, dat het hoog tijd wordt, dat de anarchistenvet werd aangenomen, welke in de anarchistenvetprocessen de jury buitensluit, wier leden zich ditmaal bij hunne uitspraak blijkbaar hebben laten leiden door de vrees voor anarchistische wraaknemingen.

Belgie. — De Brusselsche correspondent der Schlesische Volkszeitung schrijft:

„In een aantal liberale en „neutrale" Deutsche bladen was voor eenigen tijd de volgende advertentie te lezen:

„In het Palais d'Or te Antwerpen worden gedurende de tentoonstelling 50 knappe dames als verkoopsters gevraagd. Maandelijksch salaris 300 francs en 10 pCt. provisie van den verkoop. De schoonste dame krijgt een prijs van 5000 francs. Aanmeldingen met portret te zenden aan den generaal-agent Walter, Statiestraat 21, Antwerpen."

De Antwerpsche politie, opmerkzaam gemaakt op deze advertentie, kwam al dadelijk tot de overtuiging, dat een generaal-agent, Walter al evenmin bestond als een Palais d'Or. De kerel, die onder dezen naam adverteerde, is een Duitscher, geboortig uit Keulen en woont hier in eene zeer beruchte buurt. In de Statiestraat 21 had de field een brievenbus gehuurd, waaruit hij dagelijks honderden ingekomen aanzoecken afhaalde.

Met de portretten deed hij de rondte in alle mogelijke slechte huizen verplichtte zich, tegen betaling van van zekere premie, de gewenschte meisjes te „leveren."

Het valt niet na te gaan, hoeveel Deutsche meisjes op dergelijke wijze in de hollen der ontucht verdwenen zijn.

De politie heeft den gewetenlozen menschenhandelaar dadelijk gevangengenomen en een uitgestrekt onderzoek ingesteld."

Duitschland. — De brief, waarin mevr. Von Kotze gemeld werd, dat men haar tegen betaling van 100,000 mark den naam zoude noemen van den schrijver der anonieme brieven, die aan haren echtgenoot toegeschreven waren, is het werk geweest van twee gauwdieven, die op deze wijze mevr. Von Kotze geld wilden afpersen. Hunne aanduidingen bleken uit de lucht gegrepen te zijn. Beide mannen zijn in hechtenis genomen.

— Naar het gerucht wil, is het eindelijk mogen gelukken den schrijver der anonieme brieven van het Duitsche hof, waarvan de ceremoniemeester Von Kotze werd verdacht, te ontdekken. Deze ontdekking zal echter vermoedelijk geene verdere gevolgen hebben, daar de schuldige zoo hoog geplaatst is, dat een gerechtelijke vervolging niet goed mogelijk schijnt. Het zou nl. niemand minder zijn dan de erfprins van Saksen-Meinigen, zwager van den keizer, die met hem reeds langen tijd overhoop ligt.

— Bij eene nieuwe proefneming met het zoogenaamde kogelvrije pantser, te Spandau gehouden, heeft majoor Brinkmann van de commissie tot het onderzoeken van geweren, des uitvinders pantser op 600 pas middelen door geschoten.

— In de buurt Pirna in Saksen is eene luchtspiegeling waargenomen. In noordelijke richting kon men zeer duidelijk op een geel gekleurde wolk eenige minuten lang de weerspiegeling zien van een dorp, bestaande uit een kerk, eenige boerderijen en een rij hooge populieren.

— Men had weer eenige weken niets van spionage gehoord. Die leemte is hersteld. Baron Nolten, voormalig Russisch consul te Königsberg, is door de Deutsche politie uitgezonden, naar het schijnt wijl hij onlangs in het gezelschap van eenen Russischen admiraal de krijgshaven van Pillau heeft bezocht. Nolten was tot vóór anderhalf jaar Russisch consul te Königsberg. Nu moet op zijne visitekaarten staan: „Attaché aan het Russisch gezantschap te Berlijn." Na zijn verdacht bezoek aan de Pillauer krijgshaven was het den officieren van het Königsberger garnizoen reeds verboden met het echtpaar Nolten maatschappelijk te verkeer. Vroeger was de baron zeer gezien, en nog zeer kort geleden zag men mevrouw Nolten op een weldadigheidsfeest naast de echtgenoot van den regeringspresident. Mevrouw Nolten vertoefte op dit oogenblik nog op eene badplaats in Oost-Pruisen. Zij zal echter ook uitgezonden worden.

Oostenrijk. — De Hongarsche Katholieken hebben eene groote vereeniging gesticht, welker leden zich verplichten allen naar Weenen te gaan, om keizer Frans Jozef te smeecken zijne goedkeuring te onthouden aan de wet op het gedwongen burgerlijk humelijk. Vooral in de noordelijke provincien maakt deze bond grooten anhang, en men kan dus verwachten te gelegener tijde eene reuzemonstratie van duizenden Hongarsche Katholieken naar den Habsburgschen troon te zien stroomen, om van den Apostolischen Koning schutse en steun af te smeeken tegen de lagen en aanslagen der vrijmetselarij.

Oostenrijk-Hongarije. — Te Wijnberg, een voorstad van Praag, zijn eenige anarchisten en een aantal Omladinisten in hechtenis genomen, die zich onledig hielden met de vervaardiging van ontplofbare stoffen. In de woningen der gevangenen zijn tal van compromitterende papieren gevonden.

— Te Mohatsch is een bende van 54 personen in hechtenis genomen, die zich onledig hielden met het vervaardigen van valsche bankbiljetten.

Spanje. — Verscheidene rijke eigenaars hebben dreigbrieven ontvangen van bandieten waarin deze onderdoodsbedreigingen geld eischten; een bandiet is door de gendarmen gedood.

— De staf bij het ministerie van oorlog bereidt een veldtocht naar Mandanas voor. De gouverneur-generaal der Philippijnsche eilanden heeft zich naar het terrein der opera-

tiën begeben. Het onmiddelijke doel van den veldtocht is het bezetten van de steden Pantar en Ullama, die aan Mahomedanen toebehooren.

-- De huid van den stier Perdigon, die den Spanschen toreador Esparteiro heeft gedood, is in kleine stukjes gesneden, welke men verkocht heeft als aandenken aan het treurig uiteinde van den befaamden stierenbevechter. Die stukjes brachten te zamen f17,000 peseta's op. De kop werd verkocht voor 2000 peseta's.

— In Marokko is een complot ontdekt om den sultan van den troon, dien hij pas enkele weken inneemt, te stooten. De vroegere grootvizier, de minister van oorlog, en eenige hofbeambten zijn gearresteerd en in de boeien geslagen. Er worden nog meer inhechtenis-nemingen verwacht; de politie heeft een groote hoeveelheid papieren van revolutionaire-strekking gevonden.

Portugal.— Er is geschil ontstaan tusschen Duitschland en Portugal over de bezetting van de Kiongbaai in Oost-Afrika, door 5 Deutsche oorlogschepen. De Portugeezen toch maken aanspraak op Kionga. Het blijkt, dat het recht van den Sultan van Zanzibar daarop nooit is uitgemakt, maar de Duitschers beweren de rechten des Sultans op Kionga te hebben overgenomen.

China en Japan.— De Europeesche mogendheden en ook de Vereenigde Staten, die schepen naar Korea gezonden hebben, schijnen vastbesloten, het uitbreken van den oorlog tusschen China en Japan te verhinderen. Dit zal gemakkelijker gaan, dan wel scheen; de botsingen, waarvan gisteren melding werd gemaakt, als hebbende tusschen de beide Oostersche volken plaats gehad, zijn zeer overdreven voorgesteld. De botsing te Seoel moet zich tot eene schermutseling bepaald hebben tusschen de paleiswachters en een troepje passagierende Japannezen.

De Europeesche mogendheden houden China de hand boven het hoofd en raden Japan aan, zich neer te leggen bij de aanspraken, die de langstaarten inderdaad met meer recht kunnen doen gelden dan de heeren van de waaier.

Zooals wij gemeld hebben, is de zoon van don Carlos heimelijk in Spanje geweest. De Spaansche regering heeft daarvan eerst de lucht gekregen, toen don Jaime veilig en wel weer in Frankrijk was, waar hij zich in het grensdorpie St. Jean de Luz ophield. Het zomerverblijf der koninklijke familie van Spanje is zeer dicht daarbij gelegen, en het was den Spaanschen overheden natuurlijk zeer onaangenaam, te zien dat uit den omtrek tal van Carlisten, waaronder vele dames en priesters, de grens overtrokken en den zoon van den kroonpretendent hunne hulde gingen betuigen.

— De Spaansche gezant te Parijs klaagde daarover bij de Fransche regering, en deze zond den prefect van het departement, den onderprefect van het district en den politie-commissaris der plaats (de geheele hiërarchie der burgerlijke macht dus) op den Bourbonnischen prins af, om hem te verzoeken zijn verblijf te bekorten.

Don Jaime antwoordde, dat hij onmiddelijk zou vertrekken, daar hij de Fransche regering niet in moeilijkheden wilde brengen, en begaf zich ook nog dienzelfden dag naar het station, waar de Fransche overheden zich van zijn vertrek vergewisten. Op verzoek van den prins onthielden de tachtig Carlisten, die hem daarheen vergezelden, zich van elke betooging.

— De Fransche Kamer is eindelijk met de anarchistenwet gereed gekomen. Gisteren heeft zij het wetsontwerp in zijn geheel aangenomen met 268 tegen 163 stemmen, eene veel grootere meerderheid dus, dan men in den aanvang verwachtte.

De Senaat maakt meer spoed dan de Kamer. Reeds heeft hij het ontwerp dringend verklaard. De aanwoning is zeker, want de commissie van rapporteurs is uitsluitend uit voorstanders van het ontwerp samengesteld.

Asio.— Terwijl Engeland nog steeds in tusschen Japan en China,

betreffende Corea, gerezen geschil bemiddelend tracht op te treden, schijnt het reeds tot dadelijkheid te zijn gekomen. Nadat de Coreaanse Regeering, door China aangezet, de aan Japan gegeven belofte van binnenlandsche hervormingen had ingetrokken, heeft het Coreaanse garnizoen van Seoul, naar van Japansche zijde beweerd wordt, mede op aanstoken van den Chineesch Gezant, een aanval gedaan op de Japansche bezetting, die evenwel door deze werd afgeslagen. Ook loopt een gerucht dat een Chineesch transportschip door een Japanschen kruiser zou zijn in den grond geboord. Het wordt bevestigd, dat Shangji, in geval van oorlog door Japan zal worden beschouwd al onzijdig, zoodat de Engelsche handel geen schade van belang zal behoeven te lijden. Volgens de *Kölnische Zeitung* zijn de diplomatieke betrekkingen tusschen China en Japan nog niet officieel verbroken.

Afrika.— Sinds eenigen tijd laat de Fransche regering opgravingen doen te Tizirt Rusuccuru, in Algiers, om de oud Christelijke basiliek, welke daar bestaan heeft, bloot te leggen. Die arbeid is nu voltooid.

Het prachtige gebouw is gedeeltelijk nog goed bewaard gebleven. Het bestaat uit drie schepen, welke elf galerijen, door dubbele zuilenreeksen getorst, bevatten. Twee verbindingsdeuren tusschen koor en sacristie zijn eveneens nog gevonden. De vloer der kerk bestond uit rijk mozaïek, de muren waren met schitterend ornamentwerk, opschriften en tooneelen uit den Bijbel voorzien. Van het schilderkunstwerk zijn een tafereel, Abraham's offer voorstellende, en van het beeldhouwwerk een martelaarsfiguur als mede een groep: Balaam, zijne ezelen slaande, nog in goeden staat.

Turkije.— Te Athene heeft in de haven Phaleron een ernstig ongeluk plaats gehad. De hofceremoniemeester Boudouris, maakte met zijne echtgenoot en den secretaris van den kroonprins, Mochakis, een zeiltochtje. Het bootje sloeg om, tengevolge waarvan alle drie personen, die zich er in bevonden, het leven verloren.

— De *Times* verneemt uit Konstantinopel, dat er naar aanleiding van het uitbreken der cholera te Adrianopel, besloten is eenen gezondheidsraad en eene speciale commissie van onderzoek daarheen te zenden. Spoorwegreizigers van daar moeten gedisinfecteerd worden.

Egypte.— Uit Alexandrië wordt gemeld, dat de khedive van Egypte, Abbas-Pacha, zich heeft verloofd met prinses Emine, de jongste dochter van den vorigen Sultan, van Turkije, Abdoel Aziz. De prinses is 18 jaren oud en derhalve niet veel jonger dan de khedive, die in 1874 is geboren. Deze verloving is, naar het heet, tijdens het jongste bezoek van den khedive te Konstantinopel tot stand gekomen.

Servie.— De ex-koning van Servië, Milan, die zijn land weer heeft verlaten, wordt weldra weer verwacht te Parijs, waar hij na zijn abdicatie steeds verblijf heeft gehouden. Of de ex-koning weer voor goed te Parijs zal blijven wonen is nog onzeker. De *Figaro* beweert te weten, dat voor Milans' vertrek door de ministers besloten is den vader van Koning Alexander een jaargeld toe te leggen van 720.000 frs.

— De gewezen Koning Milan denkt zijne woning te Parijs op te geven. De meeste meubels worden reeds uit het huis verwijderd. Te Belgrado verzekert men, dat hij zich met de gewezen koningin volkomen verzoenen wil en met haar naar Servië zal terugkeeren. Zeker is, dat de nieuwe Servische gezant te Parijs, Garschamine, bij Nathalie reeds stapten in die richting heeft gedaan.

Rusland.— Een pont, waarmede een aantal pelgrims de rivier Belaja in het gouvernement Ufa overstaken, zonk plotseling, met het gevolg, dat een 100tal personen verdronken. Het ongeluk gebeurde nabij Tobinsk, waarheen de pelgrims op weg waren.

De overheid te Petersburg neemt in den laatsten tijd krachtiger maatregelen tot bestrijding der cholera.

Een stinkend moeras, waarin de afvoerbuizen der stad uitmonden, wordt ontsmet. Bij alle winkeliers en koffihuishouders is kosteloos gekookt water ter beschikking gesteld, terwijl dagelijks op de pleinen zoo veel mogelijk behoeftigen met warme soep en roggebrood gevoed worden.

Amerika.— De werkstaking in de V. S. met haar nasleep van misdaden zal zeker tengevolge hebben, dat het leger der V. S. wordt uitgebreid. De onderbevelhebber heeft de vermeerdering van het bondsleger met eenige duizende mannen onvermijdelijk genoemd. De jongste werkstaking heeft bewezen, dat men in Amerika wel te veel vertrouwen stelt in de gewapende macht der afzonderlijke Staten.

— Men heeft schokken van aardbevingen gevoeld in Little-Chute Wisconsin, waar eene spleet in den grond ontstaan is van 100 voeten lang. Geene ongelukken. De schade is niet groot.

— Men seint uit Washington: De entrepotstallen en 8 kleine huizen in de nabijheid van het Kapitol zijn afgebrand; 20 paarden kwamen om in de vlammen; 3 pompiers zijn onder eenen instortenden muur gedood en een hunner zwaar gewond.

— Een brutale poging tot inbraak gevolgd door een dievenjacht over de daken, welke 10 uur duurde, heeft te Londen groot opzien gewekt. 3 dieven wilden stelen in den juwelierswinkel van Caney in Cheapside. Zij braken in een aangrenzenden winkel in, om van daar, door het uitzagen van een deurpaneel, zich toegang te verschaffen tot het achtergedeelte van Caney's huis. Maar terwijl zij bezig waren met het paneelzagen werd een van de 2 bedienden die in den winkel sliepen wakker. Hij waarschuwde zijn makker. Zij riepen in alle stilte de politie en betrapte de inbrekers op heeterdaad. Deze 3 mannen vluchtten naar boven, het dak op, en de politie hen na. Een der dieven—een jongen van 17 jaar—viel door een glazen afdak en werd gevat. Hij was echter niet ernstig gewond, hoewel hij een val deed van 9 à 10 meter. Het was toen omstreeks 6 uur in den morgen en eerst 's middags 4 uur waren de 2 andere dieven gevat. 20 agenten vervolgden al dien tijd de vluchtelingen, die verwonderlijk vlug over vensters binnenwipten tot zij bij een huis op eens verdwenen waren en eindelijk in dat huis gevonden werden, onder goederenbalen verstopt. De kerels, 20 en 22 jaar oud, lieten zich toen zonder eenigen tegenstand meenemen. De jacht over de daken had natuurlijk op straat een groote menigte toeschouwers gelokt.

— De uitgever van een te Londen verschijnend blad heeft verscheidene dreigbrieven ontvangen, waarin hem aangezegd wordt dat hij en de hoofdredacteur door het anarchistische uitvoerend comité ter dood zijn veroordeeld. In de Londensche pers heeft dit geval groote opschudding veroorzaakt.

VERSCHEIDENHEDEN

EEN DROEVIG TAFEREEL.— Eergisteren-middag om half vier—aldus meldt men van den 16 Juli—verliet de weduwe van den vermoorden president der Fransche Republiek het Elysée. Het afscheid bood een grootsch en aandoenlijk schouwspel.

Mevrouw Carnot verliet in rouwgewaad haar particuliere vertrekken, aan den arm van haar oudsten zoon, luitenant Carnot, en gevolgd door de beide andere zonen Ernest en François. Generaal Borius complimenteerde haar uit naam der ordonnans-officiëren van haar overleden gemaal.

Mevrouw Carnot wilde bedanken, maar door de aandoening was het haar onmogelijk een enkel woord uit te brengen. Zij drukte alle aanwezigen de hand, en allen weenden. Vervolgens schreed zij voor de laatste maal aanden arm van haar oudsten zoon door de groote zalen van het Elysée, en op den drempel nam zij afscheid van alle officier en van echtgenooten, die een diepe buiging maakten. Op dat oogenblik sprak niemand een enkel woord.

EEN TRAANSVAALSCH GEBORTEBEBRICHT.— In de transvaalsche *Volkstem* maakt iemand de geboorte van zijn zoon aldus bekend:

Ek is so blij, ek is so blij.
Mijn vroukje het 'n seun gekrij.
Ons leef al nege jaar lank saam
En het nog glad geen erfgenaam.

Ek is so blij, ek is so blij,
Mijn vroukje het 'n seun gekrij.
Het lijk persies nes ek (1);
Hij het mijn oge, mond en neus,
En is 'n kleine witte reus, —
Ek is so in mijn skik.

Mijn pa is blij, mijn ma is blij,
Mijn vrou's familie ook daarbij.
Hull' krij ni (2) klaar met kijk;
Van smorens vroeg tot sawens laat
Hoor ek maar hoe di mense praat,
Dat hij so na mij lijk.

Partijkeer (3) huil hij: wa, owa!
En trek zijn lippies nes (4) zijn ma,
Maar anders is hij soet.
Di skapi is so reg gezond.
Hij kijk so slim di kamer rond,
En suig en slaap so goed.

Daniel sal ons hom laat doop, —
Sijn jurki is al lank gekoop,
Mijn nieuw manel is klaar,
Oom Henni sal ons peetoom maak,
Want anders is di ou geraak,
Sijn pitjies (5) in gevaar.

'n Dokter en 'n predikant
Is allernodigst in ons land.
Mar oek 'n advokaat —
Of hij nou een van drie zal wees,
Dit sal jull' later oek wel lees, —
Eers sien hoe hij kan praat!

Nau, *Volkstem*-lezers, moet ni spot,
'n Enkel woordje nog tot slot,
Dan eindig ik mijn taak;
Ek wensch jull' seuntjes, mooi en fris,
Mar, dat jull' oek so dankbaar is
As Jani, wat versies maak!
Ermelo. STEFANUS GROBLER.

(1) Net als ik. (2) Zij komen niet. (3) Van tijd tot tijd. (4) Net als. (5) Zijn geld.

HEDEN overleed zacht en kalm, in den ouderdom van bijna 79 jaren, voorzien van de H. Sacramenten der stervenden, de Hoogwaardige Heer **Joannes Cyprianus Schermer**, in leven oud-Administrator van het Apostolisch Vicariaat, en oud-Pastoor der Sint Anna-Parochie alhier.

Curaçao, den 22 Augustus 1894.

† H. JOOSTEN,

Bisschop tt. van Marciana en
Apostolisch Vicaris van Curaçao.

DE DIEZ Y OCHO A VEINTE Y SIETE.

Contéstame á esta pregunta. Si te vieses obligado á perder nueve años de trabajo y de placeres, de entre todos los años de tu vida, ¿de qué parte de tu vida preferirías perderlos? Suponiendo que fueses todavía joven y que tuvieras aún tu carrera por recorrer, ¿No es verdad que la elección te sería muy dura? Ya lo creo. Una mujer que era pobre, prometió una vez ceder uno de sus seis pequeñuelos á una señora rica, y aquella misma noche mientras todos estaban durmiendo los contempló en sus camitas procurando escoger aquel que debía ser cedido. Pero, ¿Escogió alguno? ¿Qué había de escoger! se los quedó todos.

Empero, el hado no nos consulta, y se lleva lo que le place. Y en el caso del Sr. D. José Brinas, de Cuadix, provincia de Granada, se le llevó, de las diez y ocho á los veinte y siete, nueve de los mejores años de su vida, y los más valiosos de ella. No es que le matase y volviese luego á la vida, ni que le tuviese dormido, ni oculto en uu calabozo, ni nada semejante. Nada de eso; y, sin embargo, lo que le aconteció fué mucho peor que todo ello. Vióse acometido de una misteriosa enfermedad. Los primeros síntomas, dice, fueron terribles dolores en el vientre, los cuales le obligaron á abandonar los estudios; y la facultad de digerir los alimentos le fué faltando gradualmente hasta que casi la perdió por completo. "Todo cuanto comía," dice, "lo arrojaba, á menudo, luego después; cuyo acto iba acompañado de grandes dolores." Como el tiempo iba pasando, consultó á los médicos, y usó las medicinas que estos le

